

Aswoensdag jaar C 2022

De jaarlijkse veertigdagentijd is een tijd waarin we nadenken over de grote lijnen van ons leven. Hoe is mijn band met God? Hoe is mijn band met mijn familie en mijn medemensen? Zie ik de weg die God met me heeft? Door zoveel dingen kan het zicht op die zaken troebel worden, al helemaal als moeilijkheden ons levenspad kruisen. Enige tijd terug las ik een verhaal wat daar mooi bij aansluit en wat ik u met het oog op de komende veertigdagentijd wil meegeven.

Een vrouw ging naar haar moeder en vertelde haar hoe moeilijk ze het had. Ze was moe van het vechten en worstelen. Het leek wel dat, wanneer het ene probleem was opgelost, het volgende probleem ontstond.

Haar moeder nam haar mee naar de keuken. Ze vulde drie pannen met water. In de eerste deed ze wortels, in de tweede eieren, en in de derde koffiebonen. Ze zette de pannen op het vuur en liet ze koken zonder een woord te zeggen. Na ongeveer 20 minuten deed ze het vuur uit. Ze viste de wortels en de eieren eruit, daarna schepte ze de koffie eruit en deed het alle drie in een aparte schaal. “Vertel me wat je ziet.” “Wortels, eieren, en koffie”, antwoordde ze.

Toen vroeg de moeder haar dochter om aan de wortels te voelen. Ze bemerkte dat ze zacht waren geworden. Toen vroeg de moeder haar om een ei te nemen en open te breken. Na de schil eraf gepeld te hebben, zag ze het hardgekookte ei. Tenslotte vroeg haar moeder om iets van de koffie te drinken. Ze glimlachte toen ze het rijke aroma van de koffie proefde.

Haar moeder legde uit dat elk van deze voorwerpen dezelfde moeite had doorgemaakt - kokend water - maar elk reageerde anders. De wortel was sterk, stevig en hard toen hij de pan inging. Maar na onderhevig te zijn aan het kokende water, werd de wortel zacht en zwak. Het ei was eerst kwetsbaar. Zijn dunne buitenschil had zijn vloeibare binnenkant beschermd. Maar na het kokende water doorstaan te hebben, werd zijn binnenste hard. De koffiebonen echter waren uniek. Nadat ze in het kokende water waren geweest, hadden ze het water veranderd. “Wat zijt gij?”, vroeg ze haar dochter. “Als moeilijkheden op uw weg komen, hoe reageert ge dan? Zijt ge een wortel, een ei, of een koffieboon?” Denk er eens over na: wat ben ik? Ben ik de wortel die wel sterk lijkt, maar verslapt bij pijn en tegenslag? Word ik zwak en verlies mijn moed en kracht? Ben ik het ei dat begint met een zacht hart, maar door de hitte wordt veranderd? Had ik een vloeibare geest, maar heb ik door een sterfgeval, tegenspoed, teleurstelling of een andere beproeving een stugge geest en een hard hart gekregen? Of ben ik zoals de koffieboon? De koffieboon verandert in feite het water; verandert juist de omstandigheid die de pijn brengt. Als het water heet wordt, geeft de koffieboon zijn geur en smaak af. Als ge zijt als de koffieboon, dan wordt ge juist beter als de omstandigheden slechter worden, en zijn ge in staat de situatie om u heen te veranderen. Als de tijden het donkerste zijn en de beproevingen het grootst, bereikt ge dan een ander niveau? Hoe gaat ge om met tegenslagen? Zijt ge een wortel, een ei of een koffieboon? Vertel God niet hoe groot uw storm is. Vertel

de storm hoe groot uw God is. In die geest wens ik u een zalige voorbereidingstijd op Pasen. Amen.

Johan Goris, pastoor